

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Quæst. VIII. Eventus & Consectaria Electionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

Quod dicitur de Secreto, non repugnat Textibus, qui clandestinas Electiones reprobant; nam Electio non est clandestina, nisi cum non promulgatur: Secretum durat solum, donec omnia Suffragia sint collecta, quo peracto, necessariò illa publicanda sunt, ut noscatur, an consentiant Electores; quod si accidat, Collatio non est necessaria; an verò dividantur, quo in casu dif- cutiendum est, an aliquis ex Electis tot votis juvetur, quot necessaria sunt ad Electionem validam, atque an illa Suffragia habeant qualitates requisitas: si de utro- que constet, quod detegitur per Collationem, declara- randum esse Electionem validam, eisque in favorem hujus aut illius; si contrarium ex Collatione appareat, declaratur, non esse Electionem, quo in casu procedi- tur ad novum Scrutinium, donec una Electio valida fiat; quo in casu validitatis Electionis, sive primæ, sive poste- rioris, oportet, ut unus ē Collegio ipsam promulget, & pronuntiet in nomine reliquorum. Porro, ha sunt conditiones requisitas ad Electionem completam, ordi- ne genuino dispositas, ad supplendum id, quod defit Collectioni Autoris. Ex his Conditionibus sequitur, Electionem non posse fieri per fortē. Cum fors ca- dere possit in aliquem carentem dotibus necessariis, vel minus, quam par sit, illas habentem.

QUEST. VIII. Eventus & Consecratio Electionis.

Principio Autor exponere debuisset generaliter omnia, quæ collocat sub hoc Titulo, quem valde amplia- vit. Eorum summam subjicio, 1. Notificatio Electionis facta Electro. 2. Tempus Electro datum, ad acceptan- dum, petendarne acceptandi licentiam, si non sit sui juris; 3. Appellatio ab Electione. 4. Ejus Confirmatio. 5. Postulatio Exceptionis adversus utramque, & contrà Confirmationem. 6. Consecratio. 7. Pallium. 8. Com- munia horum Actuum, vel plurium ex iis.

Quatuor dantur Regula circa Caput I. qua docent, Electionem esse præsentandam Electro, consensumque ipsius exquirendum; Si præfens sit, datur illi mensis ad deliberandum; si absens & remotus sit, expectatur sex menses; si Religiosus sit, ei certum tempus præstabilitur, distantiæ ipsius ab ejus Superiore proportionatum, quo elapsi, necdùm impetrata venia, quæ indiget, jure suo cadit. Regula IV. non loquitur de Electione, sed de Ordinatione Beneficiatorum, quorum Ministerium Ecclesiae necessarium est, & qui coguntur ad consentien- dum, sub pœnâ Privationis sui Beneficii, nisi aliunde Ecclesia sint utiles.

Ab hac Regula usque ad XVIII. differitur de Appel- latione, seu oppositione Electioni. Loqui solum oportebat de oppositione Electioni jam facta: adjicxit tamen ea, quæ fit adversus Electionem futuram, & eam, quæ fit actu. Autor hīc operam insumit in iis colligen- dis, quæ necessaria sunt ad Appellationem generatim spectatam; circa quæ Lector remittendus erat ad id, quod dictum est suo loco. Quod dicit de Appellatione, sive ab Electione futurā, sive ab inchoatā, exigui ulus est; quoniam ejusmodi Appellations sunt abrogatae. Speciale est Electioni, pendente Appellatione Judicia- ria confecta, ut nulla sit, quamvis conferri soleat Matrimonio, quod, lite circa priores nuptias pendente, celebratum, ratum est & subsistit, postquam Matrimoniū prius nullum fuit declararum: Discremen ex eo proveniens, quod Ecclesia existimavit, interdictum celebrandi Matrimonii novi, pendente controversia circa validitatem prioris, tanti non esse momenti, ut impedimentum dirimens fieri debeat, secūs autem judicavit de prohibitione novam Electionem celebrandi, ante cassationem prioris.

Quod dicit Reg. XVIII. in casu oppositionis execu- tioni Electionis facta, 1. Discutiendam esse qualita- tem Personarum, quæ illam proponunt, 2. earum mo- menta, locum habet in Confirmatione, de quæ dis- se- ritur à Reg. XXI. usque ad XXX. inclusivè. Omisit dicere, nullum esse tempus praefitatum, ad obtinen- dam Confirmationem, & via personæ, quæ aliquem

incapacem Electionis passiva faciunt, operari etiam incapacitatem accipiendæ Confirmationis. Omisit quo- que id, quod Abbatiscum Confirmationi peculiare est. Can. 5. Dist. LXV. quem laudat. REG. XXIII. non loquitur de vero Primate, sed de Metropolitanā, qui in Africā Primas vocabatur: Can. 4. laudatus ibid. continet exemplum derogationis facta à S. LEONE ju- ribus Metropolitanorum, eos astringendo ad peten- dam licentiam à Primate consecrandorum Suffraganeorum suorum, que in capite à Primitibus erant in- dependentes.

Ultima Exceptio Regulae XXIX. est inepta: nam Pon- tificis Electio non indiget Confirmatione, ejusque Coro- natione est mera Cerimonia, quæ nullam habet affi- nitatem cum Confirmatione.

Reg. XXXI. XXXII. XXXIII. respiciunt Postulatio- nem, de quæ leorsim agendum fuisset, & observandum, quod illi peculiare est, juxta nostram notam hic in prin- cipio.

Reg. XXXIV. pertinet ad objectiones, quæ adversus Electionem proponi possunt: ex undecim, quas colligi- git, præter generales, è Questionibus præcedentibus deductas, nulla est, quæ ad has non reducatur; nam 1. Prima sumpta ex eo, quod Pontifex Electionem pro- hibuit, pertinet ad casus, in quibus Electores potestate caruerunt. 2. Electio facta contra canones aut Consuetudinem, pertinet ad omnes casus, in quibus observati non fuerunt Textus laudati, in Questionibus VIII. præ- cedentibus, 3. Electus ambitiosus non habet qualites requisitas. 4. Appellatio suspendit Electorum potesta- te n. 5. Idem est effectus Compromissi. Objectio VI. VII. VIII. & XI. sunt alienæ, aut falsæ; namque, non licet Electoribus variare post Electionem. Crimen po- terius Electioni non nocet, sed Confirmationi & Con-secrationi. Object. IX. non cadit in Electionem, nisi cum cassatio Confirmationis causam habet in nullitate Elec- tionis. Object. X. sumpta est ex defectu potestatis in Electro, ad consentiendum, qui v. gr. in aliena potes- tate constitutus est, quales sunt Religiosi.

REG. à XXXV. usque ad XLVIII. pertinent ad Consecrationem. Observandum erat, omnia via & crimi- na, quæ ab Electione & Confirmatione passim exclu- dent, excludere quoque à fortiori, à Consecratione: hanc Jure Communi pertinere ad eum, cuius est confir- mare: Ex quo Electro non sit ab Episcopis Provinciæ, consensum illorum non requiri ad Consecrationem; proinde, quod legitur sub finem Reg. XXXIX. dissen- tientibus Episcopis pluralitatem votorum vincere, ex multis retrò Sæculis abrogatum est.

Reg. XXXVII. locum habet in Confirmatione, quæ delegari potest, perinde ac Consecratio.

Nota in REG. XIII. producenda est ad REG. XXXVIII. in quā laudantur iidem Canones.

REG. à XLIX. ad LIX. quod legitur in L. peculiare est Concessio Pallii collata cum Confirmatione, & Consecratione; nempe oppositio alicujus criminis, eam non retardat; nisi Opponens juret, se credere, crimen esse verum; caveat, se illud infra duos menses proba- turum, seque talionis pœna subjiciat.

Textus REG. LVIII. qui probant, Archiepiscopum uti posse Pallio in totâ sua Provincia, non probant, Primate aut Patriarcham eodem jure frui posse in Primitiâ, aut Patriarchatu, quamvis utrumque Territorium idem sit eorum respectu, ac Provincia respectu Archiepiscopi: agitur enim de Privilegio, quod strictam interpretationem accipere debet.

REGULÆ VIII. novissima Questionis hujus, quarum argumentum promiscuum est, aliis ad Electionem, aliis ad Consecrationem, sive Ordinationem, vel ad casus dispensationis circa utramque, aliis ad Confirmationem pertinentibus, nihil continent, quod non facile referatur ad aliquam è Questionibus præceden- tibus, vel ad aliquam partem hujus: sed id tanti non est momenti, ut in hoc operam ludamus; sufficiet observare, 1. Primam, nimis generalem esse; nempe, sumptus Electionis accipi è Bonis Ecclesiæ; nam expen- sa,

ſa, quæ Elæctores absentes patiuntur, ut ſe ad Locum conferant, ſunt Elec̄tionis ſumptus, neque probabile eſt, eos deduci debere ex Bonis Eccleſia; quippe agitur de fruitione unius ex eorum Juribus, quod eos ſpecialiter tangit, & de unā ex eorum obligationibus, cujus gratiā, perinde ac reliquarum, habent reditus ſui Beneficii. Cap. 45. de Elec̄tione ſic intelligi debet, dicendo in REGULA II. quod, ubi cum diſpenſatione confeſeruntur Eccleſia iis, qui non habent atatem requiſitam ad eas admiſtrandas, ipsarum regimini preſciendi ſint Clerici, non verò Laici; adiiciendum erat verbum, idonei, expreſſum in Textu, Cap. 2. de atate & qualitate, REG. III. respicit obligationem ad reſidentiam, & punitionem ejus, qui Officio ſuo deſtituit, ſilicet Excommunicationem. Can. 35. Apoſt. REG. IV. conteinet Exceptionem in gratiam ejus, qui impeditur, quominus reſideat ibid. Reg. V. præcipit confici Inſtrumenta Elec̄tionis, Confirmationis & Confeſerationis, & produci debet ad Ordinationem Clericorum Episcopis inferiorum. Suprā vidimus, Elec̄tionem viſionam privare jure eligendi, cum nullitas eſt culpabilis; hoc iteratur REG. VI. Duplex Exceptio REG. VII. poſteſt inſeri ipſi Regula, hanc ſic concipiendo: Is, qui ſuadente ambitione, aut cupiditate, ſe Prælatuſ injuſtè depoſito ſubſtituit, infamis eſt, & fit incapax honorum Ecclesiasticorum. REG. VIII. inſinuat, Ordinationem personæ, quæ non habet atatem requiſitam, eſte irritam; quod innuunt hæc verba, inutiliter ordinatur, quod falſum.

QUÆSTIO IX.

Collatio locum Elec̄tionis non obtinet, niſi cum diſpositio Beneficii electivi devoluta eſt ad ſuperiorem Prælatum; in ceteris caſibus ſimiliſ eſt Elec̄tioni, cum à Collegio. De alia Provisione idem ac de Collatione dicendum.

Cum multa ſint peculiaria & notabilia in Elec̄tione Pontificis, oportuiffet illa coniungere, ut majorem attentionem allicerent. 1. Illa eſt nulla, niſi duo trientia votorum Electo faveant. 2. Excommunicatio, Suffragio, Infamia, non privant jure Suffragii. 3. Elec̄tioni non debet accedere Confeſratio. 4. Electus ſemper poſteſt admiſtrare, ſtatiu atque electus eſt.

OBSERVATIONES in CAP. XI. de PRÆLATIS, aliisque PERSONIS ECCLESIASTICIS.

Numerantur inter Prælatos, CHRISTUS, SPIRITUS S. APOSTOLI, & ſpecialiter SS. PETRUS & PAULUS. JESUS CHRISTUS, ut Caput inviſibile Eccleſia: SPIRITUS S. ut Anima iphiſ: APOSTOLI, ut Fundatores; SS. PETRUS & PAULUS, ut Primi illorum. Inde tranſiſt ad Pontificem, qui eſt ejus Caput viſibile; deinde ad Legatum, qui cum repræſentat; tum ad Cardinales, qui ſunt ejus Coadjutores, quos ſequuntur Patriarchæ, qui hic confunduntur cum Primatibus; tum Archiepiſcopi, ſeu Metropolitani. Hic omittuntur Epifcopi, quibus adiuviſt, MAGNUS VICARIUS & OFFICIALIS, de quibus non fit mentio, niſi poſt Tractatum de omnibus Prælatis Clericis ſecularibus, Corepiſcopis, Archidiaconis, Archipresbyteris, Decanis, Presbyteris, Parochis Diaconis, Subdiaconis, Acolytis, Exorciftis, Lectoribus, Psalmitis aut Cantoribus, Priuicerio, Thesaurario, Sacrifa, Cufode, Ostiario, Officiali, Oeconoſmo, aut vice-Domino.

Curati immeſtate ſequi debebant Archipresbyteros, qui ſapè ſunt Curati, vel in hos inspectionem, ſeu præfecturam ſpeciale habent. Ostiarii Lectoribus, ſubſiendi erant; nam Ostiarius unus eſt ex Ordinibus Minoribus, perinde ac Lectoratus, Exorcifatus, Acolytatus.

A Prælatis Clericis ſecularibus Autor pergit ad Prælatos Regularis, Abbatem, Præpositum, Priorem, variis Ordines Mendicantes, imprimis Prædicatores, Fraſtres Minores, & non Mendicantes, Monachos Nigros, Tom. I.

Templarios, & Hospitalarios, Eremitas: omittuntur Canonici Regulares. Succedere immediate debuiffent Femina Deo dicata, quæ vocantur Ecclesiasticæ, & Santimoniales, idcirco, quod separata ſint à Saeculo: nihilominus tamen eorum non fit mentio, Abbatissæ, Prioriſſæ, & Diaconiſſæ, non memorantur, niſi poſt Domos Pauperum, Agrotorum, Peregrinorum Leproſorum, vel Orphanorum, qua pertinent ad Bona Eccleſia, de quibus agitur in Cap. XII. ſequenti; quippe quæ ſint illorum pars.

Enumeratio omnium rerum, quæ hujus Capitis argumentum ſunt, oſtendit, illud ceteris quibuslibet amplius eſſe debere; latius tamen non patet, quia plerique Regulae indicant ſolum Sedem materię propositæ. Nulla in ceteris eſt Exceptio, vel Replicatio &c. exceptis aliquot, Quæſt. IX. de Archiepiſcop. Quæſt. IV. de Parocho Quæſt. XXV. de Vicario. Quæſt. XXVII. de Abbate. Idcirco, jam obſervato vitio ordinis in diſiſione, circa Quæſtiones ſingulas annotare ſufficiet omiſſiones gravioreſ, malumque delectum rerum ibi collectarum, ſi forte factus fuerit.

QUÆSTIO I.

Loquendo de JESU CHRISTO velut Eccleſiae Capite, colligere debuiffet ejus qualitates & operationes, ſub hoc respectu; & dicere, illum ipsam regere; eſte cum illa, & fore uſque ad Conſummationem Saeculi; influere in omne Corpus & ejus Membra; praefeti ejus Comitiis, eam illuminare, protegere, tueri, uovere, viſtricem hoſtium efficare; non finire, ut Porta Inferi adverſus eam prevaleant; eam dirigere in uſu facultatum, quas ei concesſit, nempe gignendi ſibi Fratres Cohæredes, eos conſirmandi in Fide, nutriendi Carne ſua & Sangue ſuo; itaque idcirco ipſum preeſtentem ſuper Altaribꝫ faciendi, eos fanandi, coſmunicandi hanc potestatē per Ordinationem, Leges ferendi ad Animarum Salutem, ligandi & ſolvendi, ſub Lege Judicia ſua Judiciis Coelſtibus conformandi. Hæc omnia, aliave ſimilia, CHRISTO, quatenus Capiti, direcțe conuenient, feciſt eſt de illis rebus, de quibus loquuntur REGULÆ X. Questionis, exceptis primâ, quæ dicit, illum eſte Fundamentum ædificii, & ultimâ, quæ indicat loca de ipſius Gratia loquentia.

Quinta, quæ argumento affiniſ eſt, male concipitur: dicit, CHRISTUM quotidie immolari, cum ſumitur Corpus ejus & Sanguis; quod inſinuat, Immolationem fieri per Communionem; fit verò per Confeſerationem, quæ Sanguinem à Corpore, per vim verborum ſeparat.

QUÆSTIO II.

Duae REGULÆ hujus Quæſtioneſ nihil dicunt, quod SPIRITU S. conueniat, quatenus eſt Anima Eccleſia, ita, ut illi attribuantur, quod hæc facit: *Vixim eſt Spiritui Sancto & nobis*, & hæc expreſſiones Conciliorum dicentium, ſe congregata eſt in Spiritu Sancto, eumque Canōnum ſuorum eſt Autorem. Non defunt in Corpore Juris Textus loquentes de hæc prærogativâ Eccleſia & Miftrorum ejus.

QUÆSTIO III.

Idem eſt de his duabus Regulis, quæ non conuenient Apostolis, quatenus Eccleſia Prælati ſunt; nam loquuntur tantum de eorum Baptismo & de jure poſſiendi Bona propria. Textus loquentes de Fundatione Eccleſiarum per Apostolos, & de honore, quo fulgent Epifcopi, quatenus eorum Successores, ad rem faciebant.

QUÆSTIO IV.

REGULÆ I. II. & III. conuenient argumento, in eo, quod ibi dicitur SS. PETRUM & PAULUM Eccleſiam Romanam fundavisse; eos eſte ipſius Patres & veros Paftronum.

D d 2

res 2